

ئانا

ئېلېكترون ئىشلەپچى: ئابراال

2008-يىلى 1-ئاينىڭ 20-كۈنى

<http://ilkitap.blogbus.com>

ئىلكتىپ ئىشلىگۈچىدىن

سىز توردىن چۈشۈرۈپ كۆرۈۋاتقان ئانىلىرىمىزغا بىغىشلانغان بۇ شىئىرلار توپلىمىدىكى شىئىرلارنىڭ بەزىلىرىنى توردىن كۆچۈرۈۋالغان، بەزىلىرىنى نەشىرىدىن چىققان كىتاپ - ژورناللاردىن رەتلەپ كىرگۈزگەن. تورداشلارنىڭ ياقتۇرۇپ كۆرۈشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

بۇ شىئىرلارنىڭ كىلىش مەنبەسى ئېنتىرنىت بولۇپ، ئەسەر ھوقۇقى ئەسلى ئاپتۇرغا مەنسۇپ. بۇكىتاپ پەقەتلا شەخسنىڭ قىزىقىشى بويىچە ياسىلىپ، پەقەتلا ھەۋەسكارلارنىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈن يوللاندى. ئەگەر سىز ئاپتۇرلۇق ھوقۇقىمغا دەخلى قىلدىڭىز دەپ قارىسىڭىز ماڭا ئېلخەت ياكى ئۇچۇر ئەۋەتىڭ. مەن سىزنىڭ شىئىرىڭىزنى دەرھال چىقىرىۋىتىمەن.

مېنىڭ ئېلخەت ئادرېسىم: abral@live.com ياكى abral@live.cn ۋە ياكى بىۋاستە ئابراڭ

ئېلكتىپ تارقىتىش بىلوگىدا سۆز قالدۇرسىڭىزمۇ بولىدۇ. مېنىڭ بىلوگ ئادرېسىم :

<http://ilkitap.blogbus.com>

ھۆرمەت بىلەن : ئابراڭ (بىلىك - ئىنتىل)

2008 - يىلى 6 - ئاينىڭ 18 - كۈنى قايتا تۈزۈستىلىدى

<http://ilkitap.blogbus.com>

مۇندەرىجە

4	..... ئۇلۇغ ئانا ھەققىدە چۆچەك
23	..... ئانا
49	..... ئانا
55	..... ئانا
58	..... ئامان بولسۇن

ئۇلۇغ ئانا ھەققىدە چۆچەك

ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر

<<تۈلكە ئۆز ئىنىغا ئۇرسە ، قوتۇر بولۇر .>>

– قەدىمكى ئۇيغۇر خەلق ماقالى

(مەھمۇت قەشقىرى : <<دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك>> تىن)

مۇقەددىمە

بىر زامانلاردا مەنمۇ سىزدەك ياش ئىدىم ،
ياشلىقىم غۇرۇرىدىن بەگۋاش ئىدىم .
گاھ يۈگەنسز شوخ - ئاساۋ بىر تاي كەبى ،
گاھ بۇلۇتلار ئىچىرە ئۈزگەن ئاي كەبى .
تەلپۈنەتتىم ھەرنەپەس مۇشتاق بولۇپ ،
ئارزۇ دەرياسىغا قانماق بولۇپ .
بىر زامان تەكلىماكانغا ئىشتىياق –
قوزغىلىپ ، قويدۇم ئاغا دادىل ئاياق .
تەلپىمگە ھەمراھىمۇ بار ئىدى –
كى ، خوتەن كارۋانلىرى تەييار ئىدى .
قالدۇرۇپ چۆللەردە ئىز ماغدۇق ئۇزاق ،
گاھى ئاتلىق ، گاھ ئېشەكلىك ، گاھ يايلاق .
بىزگە يول باشلار ئىدى ھېچ تېنىمەي ،
كۆپىنى كۆرگەن ، كۆپىنى بىلگەن بىر بوۋاي .
ئاخشىمى سۈكسۈك قالاپ ، گۈلخان يېقىپ ،

سوزۇلۇپ ئارام ئېلىپ چۆلدە يېتىپ ،
گاھ ھېكايەت ئاڭلىشاتتۇق ، گاھ راۋاب ،
ئۇچرسا چۆلدە كىيىك يە يىتتۇق كاۋاپ ...

بىر كۈنى چۈشكۈن قىلىپ قونغاندا بىز ،
بەك قىزىق بىر چۆچەكنى ئېيتتى بوۋىمىز .
بەلكى بۇ چۆچەكنى سىزمۇ ئاڭلىغان ،
ياكى بىر مەلۇم كىتابتىن ئوقۇغان .
كونىراپ قالماس لېكىن ھەق گەپ پەقەت ،
گەرچە تەكرار بولسىمۇ بىر نەچچە رەت ،
چۈنكى كۆپ سۈرتكە نىسپى ئىنەكنى بىز
شۇنچە روشەن بولغۇسى ئۆز ئەكسىمىز .
يەنە ھەر گۈلنىڭ پۇراقى ئۆزگىدۇر ،
گۈل خۇمارلار دىماغى ھەم ئۆزگىدۇر .
شۇڭا ، ئۇ چۆچەك مېنىڭدە كەتمىگەي ،
ئاڭلىغانى باشقىلارمۇ ئاڭلىغاي –
دەپ بۈگۈن تۈزدۈم بايانغا قوشاق ،
بولسىمۇ نۇقسىنى گەرچە بىر قۇچاق .

1

بار ئىكەن تەكلىماكاندا بىر شەھەر ،
بۇ شەھەرنى دەرى ئىكەن شەھىرى قەمەر .
تاقەدىم <<يىپەك يولى>> دا كۈن ۋە تۈن
شەرق بىلەن مەغرىپ ئارا بولغاچ تۈگۈن .

پۇر كېتىپ داڭقى جاھانغا دەممۇ دەم ،
 بولۇپتۇ ئەلنىڭ نەزىرىدە مۆھتەرەم .
 ھەيۋىتى ھەم قەسردەك كاشانىسى
 شۇ زامان بازارنىڭ يېگانىسى .
 كوچىلارغا سايىۋەن چىنارلىرى ،
 بويلىشىپ بۇلۇت بىلەن مۇنارلىرى ،
 چېلىنار كۈن ئالدىدا بوم قوغغۇراق ،
 تارقىلار ئارچا ئىسىدىن خۇشپۇراق .
 چۆرىسى خۇددى ئۇنىڭ باغى ئېرەم ،
 باغ ئارا رەيھان پۇرايدۇ سۈبھى دەم .
 تاغلىرىدا قاشتېشى ھەم كەھرىۋا ،
 سۈپسۈزۈك مەرمەر بىلەن ياقۇت تولا .
 سۈلىرى ئاندىن شىپالىق ، جىلۋىگەر ،
 زەر چاچار ھەر مەۋجۇدە شامۇ سەھەر .
 ئوتلىشار بۇغا – مارال پادا – پادا ،
 قۇشلىرى پەرۋاز قىلار كەڭ دالادا .
 خەلقى كۆپ مەشھۇر ئىكەن ھۈنەر بىلەن ،
 قىز جۇۋانلار بەسلىشەر ئەرلەر بىلەن .
 شايى – ئەتلەس ، زىلچىسىدىن دەممۇ دەم
 رەشك بىلەن ھەيران ئىكەن ھىندۇ ، ئەجەم
 شاھىمۇ ئۆز تەختىدە مەسرۇر ئىكەن ،
 ئامىتى ، ئىقبالىدىن مەغرۇر ئىكەن .
 ئۆزىمۇ تاۋغاچقا تەۋە شاھ ئىكەن ،
 بولسا تاۋغاچ بىر دەرخ ، ئۇ شاخ ئىكەن .
 ھەممىدىن تاۋغاچ خانىغا كۈيۈغۇل –

بولغىنى ئۈچۈن ، سۇ ئىچىپ ئاندىن كۆڭۈل ،

ئۆتكۈزۈرگەن ئۆمرىنى بىدەرت بىغەم

لىك تولا قىينايدىكەن بىرلا ئەلەم .

چۈنكى بىر ئوغۇل يۈزىنى كۆرمەي ھۇنۇر ،

باشلىنىپ قاپتۇ ئۆمۈر باغدا كۈز .

ئاھ چېكىپ ، ھەسرەت چېكىپ ، ئەپغان بىلەن ،

ئۈزىنى يىللارنى شۇ ئارمان بىلەن ،

ئاخىرى يالغۇز قىزىنى پادىشاھ -

تەختىنىڭ ۋارىسى دەپ قىپتۇ جاكار .

شاھ قىزى ھۆسنى جامالدا ھۆر ئىكەن ،

بەلكى كۆپ ئەللەر ئارا مەشھۇر ئىكەن .

بىر كۆرۈپ قالغان كىشى بوپتۇ ئادا ،

ئىككى كۆرسە قىلغۇسى جاننى پىدا .

كۈن بىلەن ئاي تەڭلا چىققاندەك شۇدەم ،

ھۆسنىگە ئەمدى قوشۇلغاچ تاجى ھەم .

بىر بىرىدىن قىزغىنىپ بەگزادىلەر ،

ئەڭ يىراق ئەللەردىكى شاھزادىلەر -

ئەلچىسى بىرلە تولۇپ كەتكەچ شەھەر ،

پادىشاھقا ھەم يېتىپتۇ بۇ خەۋەر .

قارىسا بىر - بىرىدىن ئالىي مۇقام ،

ئەمدى قانداق قىلغۇلۇق گەپنى تامام ؟

ئاخىرى قىزىغا بېرىپ ئەركىنى شاھ ،

قىپتۇ خىلۋەتخانىنى باشقا پاناھ .

رازىلىق بىلدۈرمىگە چكە قىز بىراق ،

تارقىلىپتۇ بەزى بەگلەر ھەر قاياق .

بەزىلەر ئاڭلاپ بۇ قىز جاۋابىنى

باشلىشىپتۇ ئۆچ - ئاداۋەت بابىنى .
بەزىلەر ئۆزىمەي ئۈمىد قىپتۇ داۋام ،
شاھ قىزىغا ھەر كۈنى يوللاپ سالام .
شۇ يوسۇن بىر نەچچە ۋاق ئۆتكەن ئىمش ،
ئاقشۈبەتتە يۈز بېرىپتۇ غەيرى ئىش .

2

شۇ شەھەرنىڭ چېتىدە بىر تۇل ئايال -
كۈن كۆرەركەن ئوغلى بىرلە قەدرى - ھال .
ئوغلى بىر پالۋان يىگىت بوپتۇ ئۆسۈپ ،
ئەل ئىچىدە ئاتىسىغا ئىز بېسىپ .
گاھىدا يەر باغرىنى تىلغايدىكەن ،
گاھىدا چۆلدە كىيىك ئوۋلايدىكەن .
بىر كۈنى قاچقان كىيىككە دۇچ كېلىپ ،
يىقىتىپ تۇرغان ئىكەن ئوقيا ئېتىپ ،
دەل شۇ چاغدا چۆل تەرەپتىن بىر پەرى ،
بىر پەرىكىم ، بارچە گۈللەر دىلبىرى ،
قولدا ئوقيا ، بەلدە خەنجەر پارقىراق ،
ئاستىدا چىلان تورۇق شوخ ئارغىماق ،
قوغلىشىپ كەپتۇ كىيىكنى بىتۈيۈك ،
بۇ يىگىتنىڭ ئاتقىنىدىن خەۋىرى يوق ،
ئۇ پەرى بىلگەچ كېلىپ ئىشنىڭ سىرىن ،
ئاتقۇچىغا دەپتۇ دەرھال ئاپىرىن .
ئۇ يىگىت ، ئاتلىق پەرىگە بىر قاراپ ،
تېغىرقاپ قاپتۇ گويىكى كۆز قاماپ ،

"نېمە بۇ ، ئادەممۇ ياكى ئۆزگە سر ؟
ياكى كۈندۈز ئۇچرىغان شۇنقەدر ؟
ئادىمى بولسا ئەگەرچە ، ئېھتىمال ،
شاھ قىزىدۇر " دەپ يىگىت قىپتۇ خىيال .
شۇ مەھەلدە ئارقىسىدىن ئات قويۇپ ،
بىپايان چۆللەر ئارا چاڭ تۈزدۈرۈپ ،
يېتىشىپ كەپتۇ يەنە بىر توپ پەرى ،
خۇددى باغنىڭ گۈللىرى ئىكەن ھەر بىرى .
ھەممىسى ئاتتىن چۈشۈپ نىزان بىلەن ،
شاھ قىزىغا باش ئېگىپ ئىكرام بىلەن ،
قوشتۇرۇپ قول تۇرغۇدەك قاتار - قاتار ،
بويلىرى گويا يېڭى ئۆسكەن چىنار .
دەل شۇ چاغ ئۆلگەن كىيىكنىڭ جورىسى -
كۆرۈنۈپ قاپتۇ يىراقتىن قارىسى .
شاھ قىزى ھەم كېنىزەكلەر شادىمان ،
ئات قويۇپتۇ تۇشمۇتۇشتىن شۇ تامان .

ئەلقسىسە ، شۇ بايقى مەرگەن يىگىت ،
ئەمدىلەتن ھوشغا كەلگەن يىگىت
باشقىچە ھالغا چۈشۈپ ناگېھان ،
خۇددى ئەمدى قالمىغاندەك تەندە جان .
بىر تۇرۇپ ئاھ دەيدىكەن مىڭ تولغۇنۇپ ،
بىر تۇرۇپ پاھ دەيدىكەن باغرى كۆيۈپ ،
ئۆزىمۇ بىلمەيدىكەن نېمە بولغىنىن ،
نېمە دەرد ، نېمە بالاغا قالغىنىن .
بىرلا دەرد قىينايدىكەن بارغانسېرى ،

شاھ قىزىنىڭ سۈرىتى كەتمەي نېرى .
 ئۆرۈلۈپمۇ شۇ خىيال ، شۇ ۋە سۋەسە ،
 چۆرۈلۈپمۇ شۇ خىيال ، شۇ تەلۋەسە .
 شۇ ئىكەن جاننى قىسىپ ئىسكەنجىدەك
 ھەم غىدىقلاپ قىيىنغان تىلسىز تىلەك .
 قىسقىسى مەرگەن يىگىت شۇندىن بۇيان –
 مۇپتاللىق ئوقىغا بوپتۇ نىشان ،
 نە شىكار ، ئېتىز ئىشى ، نە كالىسى
 يادىغا كەلمەيدىكەن نە ئانىسى .
 كۈنبويى ئاھ دەپ يۈرۈپ ، ۋاھ دەپ يۈرۈپ ،
 تۈن بويى پەرياد بىلەن پاھ دەپ يۈرۈپ ،
 سارغىيىپ چىرايمۇ بوپتۇ سامان .
 راست ئەمەسمۇ" ھەممىدىن كۆيۈك يامان "

3

نە تېۋىپ ، نە پېرىخون ، نە بىر دۇئا –
 بولمىغاچ بۇ غەلتە دەردكە داۋا،
 ئانىسى مىڭ يالۋۇرۇپ ، مىڭبىر سوراپ ،
 ئاڭلىماققا بوپتۇ ئوغۇلدىن بىر جاۋاب ،
 ئاخىرى يىغلاپ ئوغۇلمۇ زارۇزار،
 قىپتۇ سىرنى ئانىسىغا ئاشكار.

ئانىسى كۆز ياش تۆكۈپ تارام – تارام ،
 دەپتۇ: " جان باغرىم ، جىگەر پارەم بالام ،
 شۇنچە دەردكە قالغىنىڭغا مەن سەۋەب ،

چۈنكى سەندىن سورىدىم ھالىڭ نە دەپ .
نە قىلايىكى ، تۇل خوتۇن بىچارىمەن ،
كاج پەلەك رەپتارىدىن ئاۋارىمەن .
ھەر يىلى بەك قىسقا كەلدى قولىمىز ،
ھېچ ئېچىلماي ياخشى ئىشقا يولىمىز .
گەر ھايات بولسا داداڭ ئۇ رەھىمىتى
(چوڭ ئىدى ھەر ئىشتا ھىممەت غەيرىتى) .
ھالىمىز بولماس ئىدى مۇنچە يامان .
ھەم سېنى ئۆيلەر ئىدۇق ئاللىقاچان .
ھېلىمۇ بولساق ئامان ، بۇ كۈز چوقۇم ،
سادىغاڭ بولسۇن بالام بارۇ يوقۇم .
شەھرىمىزدە قىز تولا گۈل غۇنچىدەك ،
تېگى - تەكتى پاكىزە ھەم ئۇنچىدەك .
ئەتلا ئۈمىد بىلەن ئۆيدىن چىقاي ،
تەلىپىڭنى بىر سىناپ كۆرۈپ باقاي .
شاھ قىزىنى ئويلىما ئوغلۇم لېكىن ،
ئايىنى ئالماقتىنمۇ بۇ بىزگە قىيىن .
ھەركىشىنىڭ ئۆز خىلى ، ئۆز جورى بار ،
كونا تۈگمەن چېغىدا ئۆز نورى بار .
شاھ قىزى بولماس ساڭا ھەرگىز قاياش .
تاڭسىمۇ تۇرماس ياغاچقا چۈنكى تاش ."

شۇ يۇسۇن قىلسا نە سەھتەلەر ئانا ،
ھېچ پىسەنت بولماپتۇمىش لېكىن ئاڭا .
ئەكسىچە ، ئەزۋەلىشىپ بارغانسېرى ،
يەر قۇچاقلاپ ، باش كۆتۈرمەي ، ئاخىرى -

دەپتۇكى : " گەر شاھ قىزى بولماس نېسىپ ،
ئۇشۇ دەردتە ئۆلسەم ئەمدى نە ئەجىپ ،
ياخشىسى مەندىن رىزا بولغىن ئانا ،
قىسمىتىم شۇ بولسا ئەمدى ، ئەلۋىدا !"
ئاقشەت بىچارە مەزلۇم باغرى خۇن ،
شۇ نادان ، تەرسا ئوغۇلنىڭ كۆڭلىچۈن ،
تا ئۆلۈمگە ھەم تەۋەككۈل ئەيلىبان ،
ئوردىغا دادىل قەدەم بوپتۇ راۋان .

4

ئەلقىسسە ، ئۈچ كۈن ئۇدا ئوردا ئالدىنى -
سۇپۇرۇپ قىلغاندا ئىزھار دادىنى .
شاھقا يەتكەچ بۇ خەۋەر ، قىپتۇ قوبۇل ،
بولسىمۇ بۇ ئەلچىدىن كۆڭلى مەلۇل .
مەيلى دەپ ئۇ شاھمۇ بۇزماي ۋەدىسىن ،
چىللىتىپتۇ ئالدىغا مەلىكىسىن .
شاھ قىزى ھەيران بولۇپ قىپتۇ سوئال :
" كىم تەرەپتىن كەلدىڭىز ، بۇ نېمە ھال ؟"
شۇندا ئۇ بىچارە مەزلۇم ناتىۋان ،
شاھ قىزىغا ھەممىنى قىپتۇ بايان .
شاھ قىزى مەرگەن يىگىتنى ئەسلىگەچ ،
قەھقەھە بىرلە كۈلۈپ مەسخىرلىگەچ .
دەپتۇكىم : شۇ ئوغلىڭىز كەلسۇن كۆرەي ،
ھەم جاۋابىنى ئۆزىگە روشەن بېرەي .

ئوردىدىن قايتقاچ ئانا مىڭ غەم بىلەن ،
 نەملىشىپ كىرىپكىلىرى شەبنەم بىلەن .
 شاھ قىزىنىڭ گەپلىرىن قىپتۇ بايان ،
 ھەم ھاقارەت قىلغىنىن تۇتماي نىھان .
 شۇندىمۇ گەپكە پىسەنت قىلماي يىگىت ،
 ئانىنىڭ كۆز يېشىغا باقماي ، ئىست ،
 خۇددى مەست پىلدەك چىقىپ ئۆيدىن گاراڭ ،
 ئوردىغا ئۈمىد بىلەن بوپتۇ راۋان .

شاھ قىزى كۆرگەچ يىگىتنىڭ ھالىنى ،
 ھېچ تاپالماي قايتۇرۇش ئامالىنى ،
 ئويلىنىپ بىردەم ، ئاڭدا دەپتۇ كېيىن :
 " تويۇقۇمغا كۈچىڭىز يەتمەسمىكىن ؟"
 " قېنى ، - دەپتۇ ئۇ يىگىت ، - ئاڭلاپ كۆرەي ،
 گەر كېرەك بولسا بۇ جاننى ھەم بېرەي ."
 " ياخشىسى ، - دەپتۇ ئۇ قىز ، - سىز سورىماڭ ،
 مەنمۇ ئېيتماي ، جېنىڭىزنى قىيىنماڭ .
 سىز ئەمەس ، مەنمەن دېگەن بەگ چېغىدا ،
 ئاڭلىسا ، قالغاي پۇشايمان دېغىدا ."
 " مەيلى ، - دەپتۇ ئۇ يەنە ، - ئاڭلاپ كۆرەي ،
 نېمە بولسا ھەم ئۆزۈمنىڭ شورى دەي ."
 شاھ قىزى دەپتۇ ئاخىر : " ئۆز مەيلىڭىز ،
 خۇن تۆلەشكە بولسا شۇنچە رايىڭىز .
 ئانىڭىزنى ئۆلتۈرۈپ ھازىرغىنا ،
 يۈرىكىنى ئەپكىلىك ئىسسىققىنا .
 تويۇقۇم شۇلدۇر مىنىڭ ، بۇ سۆز تامام ،

پائىلاتۇن ، پائىلاتۇن ، ۋە سىلام !"

5

ئوردىدىن قايتقاچ ئوغۇل ھالى خاراب ،
 "نېمە گەپ ؟" دەپتۇ ئانا ئەھۋال سوراپ .
 ئوغلى دەپتۇ : جان ئانا كۆپ قىنىماڭ ،
 تويلۇقى ئېغىر ئىكەن ، گەپ سورىماڭ .
 " قېنى ئېيت ، ئاڭلاپ باقاي ، - دەپتۇ ئانا
 - مۇشكۈلۈڭنى ھەل قىلار قاندا خۇدا ."

شۇندا ئۇ تەرسا يىگىت كۆپ ئويلماي ،
 ھەممىنى ئېيتقان ئىش گەپ ئايماي ...
 " جان بالام غەم يېمىگىن ، - دەپتۇ ئانا ، -
 سەن ئۇچۇن ھەممە نېمە تەبىئىي مانا .
 گەر مۇرادىڭ مەن بىلەن ھەل بولسا ، تا -
 بۇ مىنىڭ ئىسسىق چېنىم بولسۇن پىدا .
 بىر ئەمەس ، مىڭ بىر يۈرەك بولسا بېرەي ،
 ئال بالام ، تەسەددۇقۇڭ مەن بولاي !"

شۇندا بارچە يەر - جاھان ، بارچە ھايات ،
 تاكى ئۇ چەكسىز سامادا كائىنات .
 نېمى قىلاركىن بۇ يىگىت ئەمدى دىيان ،
 كۈتكىنىدە ئاقىۋەتنى ، ناگھەن .
 ئەقلىدىن ئازغان يىگىت قولدا پىچاق -
 ئانىنىڭ ئالدىغا تىز كەپتۇ... بىراق ،

شۇ زامان بوران چىقىپ ، يەر سىلكىنىپ ،
 كۆكتە گۈلدۈر ھەمدە چاقماق چىقىلىپ ،
 ياغسىمۇ دەھشەتتە يامغۇر كەينىدىن ،
 شۇندا ھەم يانماي ئۇ قاتىل پەيلىدىن ،
 ئاخىرى قانلىق يۈرەكنى سۇغۇرۇپ ،
 ئوردىغا ئوقتەك ئۇچۇپتۇ يۈگۈرۈپ ...
 دۈم چۈشۈپتۇ پۇتلىشىپ يولدا بىراق
 ھەم يۈرەك ئىرغىپ چۈشۈپتۇ نېرىراق .
 شۇندا چوغدەك قىزىرىپ ھەم نۇر چىچىپ ،
 پارقىراپ تۇرغان يۈرەك ئېغىز ئېچىپ ،
 دەپتۇ: " جان باغرىم ، جېنىم ، ئالتۇن قوزام ،
 بىر يېرىڭ ئاغرىدىمۇ جېنىم بالام ؟"
 بۇ يۈرەكتىن ئۇرغۇغان ئۇشۇبۇ سادا –
 دىن شۇئان تەسىرلىنىپ ھەتتا خۇدا ،
 ئانىلىق مېھرى ئۈچۈن رەھمەت قىلىپ ،
 شۇم ئەجەلنىڭ نۆۋەتىن ھەم رەت قىلىپ ،
 ئورنىغا سالغاچ يۈرەكنى قايتىدىن ،
 ئانا ھەم دەرھال تۇرۇپتۇ جايدىن .
 يوق ئىشى ئوغلى قېشىدا قارىسا ،
 ھېچ كىشى بىلمەس ئىشى ھەم سورىسا .
 شۇغا كۆپ ئىزدەپ ئۇنى سەرسان بولۇپ ،
 شۇ جۇدالىق دەردىدە ۋەيران بولۇپ ،
 ئاخىرى ھالىدىن كېتىپ قالغان كېزى ،
 قايتىدىن ئىش باشلاپتۇ ئاسمان گۈمبىزى .

بايىقى قاتىل چۆچۈپ ھەق قەھرىدىن ،
 باشقا بىر ئەلگە كېتىپتۇ شەھرىدىن .
 ئۇندىمۇ بىر پادىشاھلىق بار ئىكەن ،
 ئەل ئۇنى تاغلار دىيارى دەيدىكەن .
 ئۇ شۇ يۇرتتا بىر مۇساپىر ھالدا ،
 كۈن كۆرۈپتۇ نەچچە كۈنلەر خالدا .
 بىر كۈنى مەرسەپ تېپىپ ئۇندىن خەۋەر ،
 تۇتقىلى نوكرە بىلەن كەپتۇ سەھەر .
 شۇندا ئۇ بىر نەچچىسىنى تاش بىلەن ،
 بەزىسىنى مۇشت ۋە پەشۋا ، باش بىلەن
 يىقىتىپ ، قىلغاچ تامام زىرۇ زەۋەر ،
 پادىشاھقا ھەم يېتىپتۇ بۇ خەۋەر .
 بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى ھەم نۇقۇل ،
 ھېلىقى مەلىكىگە باغلاپ كۆڭۈل ،
 ھەر قېتىم يانغاچ جاۋابسىز ئەلچىلەر ،
 ئۇخلىماي ھەتتا ئۇ ئەمدى كېچىلەر ،
 گاھى پۇل ، گاھى زۇلۇم قىلماق بىلەن
 بەند ئىكەن بىر چوڭ قوشۇن يىغماق بىلەن .
 بايىقى تەرسا يىگىت پالۋانلىقى
 خۇددى شۇ كۈنلەرگە دەل كەلگەن چېغى ؛
 شۇ سەۋەبتىن پادىشاھمۇ شۇ كۈنى
 " بىر كۆرەي " دەپ ، تۇتقۇزۇپ كەپتۇ ئۇنى ،
 قارىسا ، بەستى يوغان بولغان بىلەن ،
 گەپ - سۆزىدىن تولىمۇ نادان ئىكەن .
 شۇندىكى لازىم ئىدى دەپ خۇش بولۇپ ،

كۆڭلىگە يۈككەن ئۆمىدى قوش بولۇپ .
 دەپتۈكم : " قىلساڭ ئەگەر خىزمەت ماڭا ،
 كۈلگۈسى دۆلەت گۈلى جەزمەن ساڭا ،
 چۈنكى ئۇ شەھىرى قەمەرقىلدى نىزا ،
 بەرمىكىم لازىم بولۇپ قالدى جازا .
 شۇندا مەن دارغا ئېسىپ پاشاسنى ،
 يەتكۈزەي مەلىكىگە جەزمەن سېنى .
 شەرت شۇكى ، پالۋانلىقىڭنى ئايىما ،
 ئۆز دىيارىم دەپ ئاڭا يۈز قارىما !"

شۇندا ئۇ ئەقلى بۇزۇق ئازغىن نادان ،
 نە نادانكىم ، لەنتى تۈزگۈر قاۋان ،
 باغلىبان دۈشمەنگە خىزمەت كەمىردىن ،
 نەچچە ۋاغ تەلىم ئېلىپ جەڭ ھۈنەرىن ،
 بىر كۈنى باشلاپتۇ ياۋ لەشكىرىنى ،
 قانغا غەرق قىلماق ئۈچۈن ئۆز شەھىرىنى .

ياۋ تەرەپ پاشاسىمۇ دەل شۇ كۈنى
 قىچقىرىپ خاس مەھرىمىدىن بىرسىنى ،
 دەپتۈكى : " بىزگە زەپەر كۈلگەن ھامان ،
 قويما بۇ ئەبلەخنى ھەرگىز تىنچ - ئامان .
 ئارقىسىدىن ئوق ئېتىپ جايلا ئۇنى ،
 تۇيىمسۇن ھەم چىقىمسۇن ھەرگىز ئۇنى .
 چۈنكى ئۇ ئۆز ئېلىگە سالدى جاپا ،
 ئەمدى قانداق كۈتكۈلۈك ئۇندىن ۋاپا !"

ئەلقسىسە ، ئۇ ياۋنى باشلاپ كىرگەن شۇ كۈن ،
 قوزغىلىپ چۆللەر ئارا دەھشەت قۇيۇن ،
 سىلكىنىپ يەرۇ زېمىن ، تىترەپتۇ تاغ ،
 دومىلاپ تاشلار چۈشەرمىش ھەر قاياق .
 ئۇرۇلۇپ قىرغاققا دەريا تاشقۇدەك ،
 ۋادىدا جەرەن – كىيىكلەر قاققۇدەك ،
 ئۈركۈشۈپ بارچە ئۇچار قۇشلارمۇ تەڭ ،
 تىنچ ياتالماي قاپتۇ ھەتتا شەپەرەڭ .
 شۇندا بىر بۆرە ئېگىز دۆڭدە تۇرۇپ ،
 دەرى ئىمىش ھۇۋلاپ ئاڭا لەنەت ئوقۇپ :
 "ئەي رەزىل ئەبلەخ ، سېنىڭ ھالىڭغا ۋاي ،
 ئادىمىدىن سەندىكى ھېچ چىقىمىغاي .
 مەن چېغىمدا ئۆڭكۈرۈم – ئىنىم سايان
 باشلىمايمەن دۈشمىنىمنى ھېچقاچان .
 گەرچە قان ئىچمەي تاپالمايمەن ئارام ،
 ئۆز قېرىنداشىم قېنى مۇتلەق ھارام .
 شۇمدى سەندە ئادەملىك خىسلىتى ؟
 ياغسۇن ئەمدى مەڭگۈلۈك ھەقىنىڭ لەنتى !"

7

شۇ يوسۇندا تايەتكۈچە ياۋدىن خەتەر ،
 ئۇيقۇ ئىچرە غەرق ئىكەن شەھىرى قەمەر .
 سەلتەنەت تەختىدە شاھ غەپلەت بىلەن ،
 مەست ئىكەن ھەركۈنلۈكى ئىشرەت بىلەن .
 بولسىمۇ مەلۇم قوشۇن – لەشكەرلىرى ،

بولمىغانىكەن ئېھتىيات تەدبىرلىرى .
چۈنكى نە ھاجەت ئۇرۇش دەپ ئويلىغان ،
باشقىلارنى ھەم ئۆزىدەك چاغلىغان .
دەل شۇ چاغدا ياندۇرۇپ دەھشەت ئالاۋ
باستۇرۇپ كىرگەچكە ئەلگە ۋەھشىي ياۋ ،
ئاندا يانغىن ، مۇندا قىرغىن - قەتلىئام
ھەم تالان - تاراج بىلەن خامان تامام .
ياۋ كېزەر پىتىراپ گويىا چېكە تىكىدەك ،
يەر - جاھاننى توزۇتۇپ يەپ كەتكۈدەك ،
قارشىلىق كۆرسەتسىمۇ يۇرت ئەرلىرى ،
كۆپ ئىكەن ھەم زور ئىكەن ياۋ لەشكىرى .
ئاخىرى شەھىرى قەمەر بويىتۇ قامال ،
ھەم قامالدىن يوق ئىكەن ئۆزىگە ئامال .
گەرچە خانغا كەتسىمۇ دەرھال چاپار ،
يول يىراق ، تاغلار ئېگىز ، قاچان بارار ؟
بەختىگە قورغان تېبى بەكمۇ ئېگىز ،
تاش بىلەن پۇختا سېلىنغان دەخلىسىز ،
ياۋ كىرەلمەي قاپتۇ سىرتتا خېلى كۈن ،
تۇمشۇقى تاغقا تېگىپ ، ھالى زەبۇن ،
قىلىسىمۇ ياۋ كۆپ ھۇجۇم دەھشەت بىلەن ،
قايتۇرار قورغان ئۇنى شىددەت بىلەن .
چۈنكى ئەمدى ئويغىنىپ شەھىرى قەمەر ،
ياش - قېرى ، ئەرۇ ئايال باغلاپ كەمەر ،
قوغدىماققا يۇرتىنى يادلاپ قەسەم ،
ھەممىسى قويغان ئىدى دادىل قەدەم .

قىلىسىمۇ شۇنچە جاسارەتلەر ، بىراق ،
 تەس ئىدى ياۋنى بوسۇغىدىن قوغلىماق .
 چۈنكى ياۋنىنىڭ سېپىدە بىر پەھلىۋان -
 بار ئىدى ، خۇددى بىر غالىجىر قاۋان .
 ھېچ كىشى بەرداش بېرەلمەي زەربىگە ،
 " خەپ سىنى " دەپ ئاستا قايتار كە يىنگە .
 قانچىلارنى شۇ قاۋان قىلغاچ ھالاك ،
 ئەھلى قورغان ياقىسى كۆپ بولدى چاك .
 ئۇ ئىدى شۇ بايىقى ئازغىن نادان ،
 ئۇ نادان كىم ، بايىقى خائىن يۇھان
 خەلق ئۇنى دەرھال تونالماي نەچچە كۈن ،
 شۇ يۇسۇن ئۇ ئەلگە ساپتۇ قارا كۈن .
 ئاخىرىدا بەزىلەر يەتكەچ تونۇپ ،
 قارغىشىپتۇ تۇشمۇ تۇش لەنەت ئوقۇپ .
 بەزىلەر " ئەمەستۇ دەپ " تالاشقۇدەك ،
 بەزىلەر ئانىغا يات قاراشقۇدەك .

8

بىر كۈنى قورغان بېشىدا بەند ئانا ،
 جەڭ ئىشىغا جان بىلەن پەيۋەنت ئانا .
 بىر قاراپ مەيدان ئارا ھاڭ - تاڭ بولۇپ ،
 ھېچ ئىشەنمەي كۆزىگە ھەيران بولۇپ ،
 توۋا دەپ تۇتۇپ ياقا غەزەپ بىلەن
 ئاھ ئۇرۇپتۇ مىسلى يوق بىر دەرد بىلەن :
 " ۋاي ئىست ، نېمىدەپ سېنى تۇغقاندىمەن !؟ "

ئېمىدەپ ئاق سۈت بېرىپ باققاندىمەن !؟
 شۇمدى سەندىن يېتەر ئەلگە ۋاپا ؟
 بىلىمەس ، بولدىڭغۇ يۇرتقا بىر بالا !"
 دەپتۇ - دە ، ئوتتەك يېنىپ غەمكىن كۆزى ،
 تاشقىرى چىققان ئىشى تەنھا ئۆزى .

قولدا تىغ ، ئات ئوينىتىپ تۇرغان قاۋان
 تونۇغاچ ھەم ئانىنى كۆرگەن ھامان ،
 ئېتىدىن دەرھال چۈشۈپ ، رەڭگى ئۆچۈپ ،
 يۈگۈرۈپتۇ ئالدىغا ئوقتەك ئۇچۇپ .
 كەپتۇ - دە ، قۇچاق ئېچىپتۇ ئانىغا ،
 تاش كەبى قاتقان ئىكەن لېكىن ئانا .
 ئانىنىڭ ئۆتكۈر نىگاھى نە يىزدەك -
 سانجىلىپ تۇرغاچقا كۆزگە يەكمۇ يەك ،
 تىزلىنىپتۇ ئاخىرى ئۇ شۇم قاۋان
 تىترە - تىترە بار ۋۇجۇدى ، باش تۆۋەن .
 شۇ مىنۇت جىم بوپتۇ بارچە يەر - جاھان ،
 نە جاھان ، جىم بوپتۇ ھەتتا ئاسمان .
 مۇندا قورغان ئەھلى جىم ھە يىرەت بىلەن ،
 ئاندا دۈشمەن تىترىشەر دەھشەت بىلەن .
 شۇ سۈكۈنات ئىچرە ئۇ قەيسەر ئانا
 بۇرچىنى نومۇس بىلەن ئەيلەپ ئادا ،
 تىغ ئۇرۇپتۇ ياۋغا قايناپ نە پىرتى ،
 دۈم چۈشۈپتۇ شۇ زامان ئۇ لەنتى .
 كۆز يۇمۇپ ئاچقۇچە ئىش بوپتۇ تامام ،
 ياش تۆكۈپتۇ ئانا ھەم تارام - تارام .

نە ئۈچۈن ياش تۆككىن بىلمەس ئىكەن ،
كۆز يېشىنى ئۆزىمۇ سەزمەس ئىكەن .
بىر چىگىش تۇيغۇ بىلەن بېھوش كەبى
يادىغا ھېچ نەرسىمۇ كەلمەس ئىكەن .
دەل شۇ چاغ ۋولقان كەبى پارتىلاپ شەھەر
ئېتىلىپتۇ ياۋغا قارشى سەرمۇ سەر .
ئانىمۇ شەمشەر بىلەن جەڭگە كىرىپ ،
ئەل بىلەن ئالغا مېڭىپتۇ سەپ يېرىپ .
پىتىرىشىپ ياۋ ھەر قاياققا ئۇرۇنار ،
خۇددى بىر باشسىز يىلان دەك تولغىنار .
باستۇرۇپ قوغلار ئۇنى تاشقىن قىيان ،
ياۋ قاچار پىتىراپ پەرىشان ھەر تامان .

خاتىمە

سۆز تامام بولدى مانا ، چۆچەك تامام ،
ئەمدى نە ھاجەت ئىزاھات ، ۋە سسالام .
ھەر كىشى قىلسا تەپەككۈرنى ھەۋەس ،
بۇ جاھاندا ھېچنەرسە سىر ئەمەس .
جان نېمە ، جانان نېمە ، ۋە تەن نېمە ؟
ھەر كىشىنى ئادىمى ئەتكەن نېمە ؟
يانمىسا كۆڭۈل ئۆيىدە بىر چىراغ ،
گۆش - تېرە ، سۆڭەك بىلەن بۇ تەن نېمە ؟
شول ئېرۇر بۇ چۆچىكىمنىڭ خاتىمى ،
مەنسىگە يەتسە گەر ھەر ئادىمى .

ئانا

(داستان)

ئابدۇلباست ئابدۇراخمان

ئانا جەنۇبتىكى يىراق يېزىغا

بويۇن قىسىپ بارغاندا خېتىم،

پىششواتقان يوبداننى قويۇپ

ئالغانسە ھە!

توپا چىراي پوچتالىيوندىن.

ئانا،

ھېلىھەم ئىسىمدە،

مېنى يۇدۇپ جىگدىلىكلەردە،

ئوتۇن تېرەتتىڭ.

يۈرەككە ئوخشاش قىزىل چوغ ئىچىدە،

ماڭا كۆمەچ كۆمۈپ بېرەتتىڭ.

قەدىرلىك ئانا،

سېغىنىسام سېنى،

خەت يازمەن يىرتىق قەلبىمگە.

ياشنىپ قالدىڭ،
 ئۆيدە دەم ئالغىن،
 كۆپ ئويلما شائىر ئوغلۇڭنى،
 گەرچە شېئىرغا نان كەلمىسىمۇ،
 تەقدىرىمگە كۆپ دۇئا قىلغىن.

ئانا،
 يىرتىق چاپان، كىرلاش رومىلىڭ،
 يېرىق تاپان، قوتۇر قوللىرىڭ.
 دېمىدىغۇ ئاغرىق دۇنياغا،
 قاپاقتىكى ئاشقان سۇلىرىڭ.
 ئاھ! بىچارىمەن،
 قىيامەتتەك سەھرادا قالدىڭ.
 ئىچىمدە بىر دەردلىك ئاچچىق بار:
 تەلمۈرگەندە بىچارە خېتىم،
 بىلەلمەيسەن بوقۇلدىشىنى،
 تۇتۇپ تۇرۇپ كۆزىڭگە سۈرتۈپ،
 ئەسلىگە نىسەن ساددا تارىخى،
 سېپىت نوچىنى،
 ھەمدە ئۇنىڭ ھالاكتىنى،
 ئاھ! نادانلىق ئاھ! ساۋاتسىزلىق.
 تۈن قوينىغا يېزىقلىق خېتىم .

شۇ تاپتا،

ئوما ئورۇپ چارچاپ كەتكەنسەن،

ئىسسىقتا ھەم چاڭقاپ كەتكەنسەن.

سۇ بېرەتتىم

يېنىڭدا بولسام،

ئوما ئورۇپ بېرەتتىم يەنە،

قەلەم تۇتقان قوللىرىم بىلەن.

ئانا،

توقۇمى ھەم لىڭگىلچىقى بار

ئېشىكىمىز ھازىرمۇ بارمۇ؟

توقۇنقى، ئاغامچىسى بار

يارىيار ھارۋا ھازىرمۇ بارمۇ؟!

چا قۇيرۇقلىق ئۇرۇق ئۆكۈزنىڭ.

ئۆلىشىگە سەۋەپچى بولغان

قاراڭغۇ ھەم زەي جۇۋازخانا

ھېلىھەم بارمۇ؟

بۇۋام ئۆلۈپ كېتىش بىلەن تەڭ

توختاپ قالغان غىچىرلىشىمۇ.

ئاھ قەدىرلىك جانجان ئانا،

ئۇغۇ

مەسچىت ئەمەس، چىركاۋمۇ ئەمەس،
خانقا ئەمەس يا تۈنەك خانى،
ۋە ياكى بىر تەجرىبىخانا.
بۇ يۇرتتىغۇ يوق موزېيخانا،
ئۇ پەقەتلا بىر جۇۋازخانا.
قاراغۇلۇق بەخشەندە ئاغا.
ياغ پۇرايدۇ ئەرۋاھلار ئۇندىن،
ئۆمۈچۈكلەر سايلام ئۆتكۈزەر.
ئۇنىڭ كىچىك توغۇلۇپچىسىدىن
كۆرىنىدۇ تارىم غۇۋا.
<<ئوھ >> دەۋالغىن بىچارە ئانا،
ھېرىپ كەتتىڭ ئېغىر ئەمگەكتىن.

3

ئانا،

تېلىفۇن قىلسام يىراق شەھەردىن،
ئۇلانمايدۇ بىزنىڭ سەھراغا.
ئۇماچ چالغۇچ تۇتقان قولۇڭدا
تىگىشىغۇچنى تۇتالمايسەن،
ئەتجەخ خەتتىن باشقىسى بىكار،

لىپاپىدەك يېپىق سەھراغا.
 نۇر دەۋرىدە جانجان ئانا،
 جىنچىراق بار مورا بېشىدا.
 يىراق كۆلدىن سەھرا قىزلىرى
 شۇ توشۇيدۇ يۈدۈپ قاپاقتا.
 ئانا، سەنمۇ ياشلىق چىغىنى
 ئۆتكۈزەتتىڭ
 مۇشۇ سىياقتا.
 پۈتكۈل دۇنيا باردۇر قاپاقتا.
 ياكى دۇنيا ئاشۇ بىر قاپاق.
 پۇراق چاچار بىزنىڭ سېسىق كۆل،
 پاقىلارنىڭ كەڭرى دۇنياسى.

* * * *

ياماق بولماس كونا رومىلىڭ،
 كالىچىڭدەك يىرتىق قەلبىمگە.
 جۇل كۆڭلىكىنىڭ كەبى نامراتلىق
 دەرد قوشىدۇ ھەسرەتلىرىمگە.

* * * *

ئانا،

سەن بىلسەن،

بىزنىڭ سەھراغا

راغرا ناندەك مىسكىن قوياشنىڭ

چىچىلىدۇ سېرىقتال نۇرى،

كىسەلمەندەك دۈمچەك دالىغا.

دالىدىكى ئىشتانسىز بالا،

يۇدۇۋۇپ يوغان زاغرىنى،

پادا ھەيدەر يىراق جاڭگالغا.

ئاشۇ جاڭگالدا

ئاق جۇۋىلىق خىزمۇ بارمىش،

غايىپ بولغان شەھەرمۇ بارمىش،

بەكمۇ يىرتقۇچ ئېيىقمۇ بارمىش،

دۆۋە - دۆۋە قۇملۇقلار ئارا،

بۇرۇنلاردا

بەكمۇ قانلىق جەڭلەر بولغانمىش،

مۇمام شۇنداق

دەپ بەرگەن ماڭا.

4

بەكمۇ ئىچىم ئاغرىيدۇ ساڭا،

<http://ilkitap.blogbus.com>

كۆزلىرىمدىن يىغا تارايدۇ...

***

ئۇرۇق بىلەن تاھارەت ئالساڭ،

پاكىلىنىدۇ بىزنىڭ قەلبىمىز،

پاكىلىنىدۇ پۈتكۈل سەھرا

پاكىلىنىدۇ پۈتكۈل يەر شارى،

خۇددى مەككىدەك.

يەتتە قېتىم يۈدۈپ بارارمەن،

سېنى ئاشۇ يىراق مەككىگە،

تارتقان شۇ جاپالىرىڭغا.

مەككە -

دەرەخسىز ماكان،

لەيلەپ يۈرەرنىڭ ئۈستىدە.

بىزنىڭ سەھرا ئوخشىماس ئاڭغا،

بەكمۇ ئىللىق بۇ تەكلىماكان.

***

ئانا،

بىزنىڭ سەھرادا

تىنچ ئوكياندىكى يوغان دېڭىز يوق.

نىل دەرياسى كېلەلمەس ئېقىپ.

پەقەت كىچىك بىرلا ئۆستەڭ بار،

مەختۇمسۇلا چېچنى تارىغان.

جاڭگالمۇ بار بەكمۇ بىپايان،

چىن تۆمۈر باتۇر ئوۋ ئوۋلايدىغان.

يەتتە باشلىق يالماۋۇزمۇ بار،

مەختۇمسۇلانى بولاپ ئېلىپ قاچقان،

تاپىندىن قان شۇرايدىغان.

جاڭگالدىكى قۇمۇشلۇقلاردا

نۇزۇگۇمنىڭ ئاياغ ئىزى بار.

* * *

ئانا،

غۇربەتچىلىك بۇندا ھۆكۈمران،

قوناق يېرىپ ياغۇنچىقىڭدا،

كۆك چامغۇرنى قوللاپ سېلىپ،

ئېتىپ بىرەتنىڭ ياما ئاش بىزگە.

قۇيۇپ بىرەتنىڭ ئۆپكە ھېسىپمۇ،

يەتتۇق بىز كېرىپ تۇرۇپ،
ھېيت بولغاندەك خۇشاللىق بىلەن.

5

ئانا،

چەكتىڭ رىيازەت،

بۇيى مەريەمدەك.

بولالمىدى بۇ شائىر ئوغلۇڭ،

ئەيسادەك.

كېرىپتىمۇ يوق قۇملۇقتا،

مەن مىخانغۇدەك،

كۆپ يىللار مابەينىدە

قىلىپ كەلدىم شائىر تىلاۋەت،

بۇقۇسنىڭ دوڭمىل تىغىدەك.

ئەيسا قاچتى سۈزۈك ئاسمانغا،

مەن قاچايمۇ تەكلىماكانغا.

شۇندا يەنە

قوغلاپ بارسا رودىپاي شېئىرلار،

تۇتۇپ قوياي مېنى نامراتلىق.

مەن ياتارمەن چاڭلىدىتىپ ئاغزىمنى،

يۇنۇسنى يۇتقان يوغان بېلىقتەك.
دەشت چۆلدە سەكراتتا ياتسام،
يۇدۇپ كېلىپ بىر كوزا سۇنى.
تىمتامسەن چاكا - چاك ئاغزىمغا،
ئاشۇ پۇچۇق نوگىيىڭ بىلەن.
قان - ياش يىغلايسەن،
ياقاڭنى يىرتىپ،
ئەگەر مەن ئۆلۈپ ئارماندا كەتسەم.
ئېڭىكىنى قاتارسەن بەلكىم،
ئۆڭۈپ كەتكەن ئاق روملىڭدا.
يۇمدۇرارسەن كۆزۈمنى بەلكىم،
ئاشۇ يىرىك ئىشچان قولۇڭدا.
پەرياد ئورۇپ سەنلا يىغلايسەن.
يىغلىمايدۇ بىۋاپا دۇنيا.
ئاران باققان چۈنكى سەن مېنى،
بۇلىماق ئېتىپ تېرىق ئۇنىدا.
ئۆزەڭ يىگەن قورۇپ كېپەكنى،
ماڭا چاي بېرىپ زاغرا نېنىدا.
قالاپ قومۇش، پاخال كېپەكنى.
يىغلىما ئانا،
ھايات مەن تېخى،

ئەيسامۇ ھايات بارمىش ئاسماندا

مەنبۇ ھايات تەكلىماكاندا.

6

ئانا

ئەللىي ناخشاڭدا

تەسۋىرلىنىدۇ.

خاراۋى يىپەك يولىنىڭ،

مىڭ ئۆيىنىڭ،

قوچۇنىڭ،

قارا خانىيلارنىڭ،

يىپەك يولى،

بەكمۇ ئۇزۇن يول،

خۇددى بىزنىڭ تارىخىمىزدەك.

جىرىڭلىغان مۇشۇ يولدا،

بۇغرا لارنىڭ قوغغۇراقلرى.

تارقاتقانى يىراق - يىراققا،

مەدەنىيەتنىڭ جەۋھەرلىرىنى.

ئەمدىلىكتە،

ئاھ! چىنىم ئانا،

مۇشۇ يولدا ھەيدەپ كېلسەن،

كالا قىتىلغان يارىيار ھارۋىنى،

كۆك يانتاق بېسىڭ.

ئانا،

ئېيتىپ بېرەتتىڭ،

باغدات ھەققىدە،

<مىڭ بىر كېچە > چۆچەكلىرىدىن.

تىغشار ئىدى گۈدەك شائىرنىڭ،

ئاق سۈتۈڭنىڭ لەززىتى كەبى.

باغدات،

چۆچەكتىكى گۈزەل بىر شەھەر.

داۋامى بار غەمكىن چۆچەكنىڭ،

تۈگىتەلمەي كەتكەن شەھىرىزاد،

ئەمدىلىكتە،

باغداتتىكى چۆچەكچى موماي،

چۆچەك ئېيتار يېڭىدىن يېڭى،

يېزىپ قويدى بىر نەچچە توپلام.

ئۇرۇش بىلەن پارس قولتۇقى،

قاغىرايدۇ سۇسىز كەر بالا.

زەر قاقشايدۇ بالسىز ئانا.

يۈگۈرەيدۇ ئۇياق بۇياققا،

يېتىم قالغان نەچچە مىڭ بالا،

باغداتتىكى كاتتا باشلارنىڭ

چۆچەك بىلەن خۇشى يوق بەلكىم.
قان ياش يىغلاپ چۆچەكچى موماي،
ئىزدەپ يۈرەر ھەسەن - ھۆسەندەك -
غايىپ بولغان بالىلارنى،
چۆچەكتىكى گۈزەل باغاتنى،
ئىس - تۈتەكتە قالغان زېمىندىن،
ئېھ! قايدىسەن ئىنسانپەرۋەرلىك،
بولۇپ كەتتىغۇ دۇنيا بىۋاپا.
باغات،
بۇرۇخ ئىسى قاپلىغان زېمىن،
سۆزلەپ بەرگىن تىنچلىق ھەققىدە،
قايتالمايسەن ئەمدى چۆچەككە.

* * *

ئانا

بەكمۇ چىگىش

بۇقەلبىم مېنىڭ،

كىرىستەن ئوتتۇرا شەرقنىڭ،

پەلەستىنلىك بىر بەگباش يىگىت،

ئانىسىنى يالغۇز قالدۇرۇپ،

ئۇرۇشقا بېرىپ
ئۆلۈپ كېتىپتۇ،
نېمىدىگەن تاش يۈرەك ئۇھە،
يىغلىغاندۇ غېرىپ ئانسى،
ئۆلۈپ كەتسە يۈرەك پارسى.
مىڭلاپ ئانا قان ياش يىغلىشار،
ئۆلۈپ كەتكەن باللىرىغا،
ئۇرۇش دېگەن شۇنداق دەھشەتلىك.

* * *

ئانا

ئانا ئۈچۈن ۋەتەن بىر بالا،
بالا ئۈچۈن ۋەتەن بىر ئانا،
شۇڭا دەيمىز تىنچلىق ياخشى.
ھەر كىشىنىڭ ۋەتى بولسا،
ئۇنى شۇنداق قۇچاڭلاپ سۆيسە،
ئەنە شۇدۇر تىنچلىق دېگەن،
ئەنە شۇدۇر قۇربان بېرىش ھەم،
ئەنە شۇدۇر ۋىجدان دېگەن،
شۇدۇر يەنە ۋەتەن ئوغلانى.

ۋەتەن،

ئانا سېنىڭ ياخشى غەمخانىڭ،
ۋەتەن بىلەن تەندە دەرمانىڭ،
مەن سېنىڭكى ئوماق ۋەتەننىڭ،
مەن ئوخشاي مەن
چۆچىكىڭگە ئۇيغۇرنىڭ،
سەن ئىزدەيسەن چۆچەكلىرىڭدىن،
ماڭا ئوخشاش ئوماق ۋەتەننى.
ۋەتەن،
كېرىكىڭگە تۈنەيدۇ،
قۇش چۇجىسىدەك.

8

ئانا،
ناماز شامنى ئوقۇپ بولۇپلا،
چىڭ تاقىغىن ئىشىكلىرىڭنى،
يوغان دەم بىلەن.
ھۇشيار بولغىن قوتانلىرىڭغا،
ئېشەك ھارۋا، توقۇملىرىڭغا،
پالتا، كەكە، ئوتۇنلىرىڭغا،
ئۆشكە، ئوغلاق، پاخانلىرىڭغا.

بىزنىڭ يۇرتتا يوقتۇر ئوغرىلىق،
 بىراق يامان ئاشۇ يوقسۇزلۇق.
 ئەگەر بىرەر دېلو يۈز بەرسە،
 ساقچى كېلەر بەكمۇ كېچىكىپ.
 <توۋا > دەيلى،
 ئاھ! يوقسۇزلۇق كۆمەچ نان كەبىي،
 يۇرىكىمنى پۇچىلاپ قويدى.
 ئاغرىپ قېلىش بەكمۇ خەتەرلىك،
 يېقىن جاندا شىپاخانا يوق،
 پەقەت بىرلا كونا داخان بار،
 دۈس قاچىسى بەكمۇ كۆپ،
 داۋالايدۇ دىئاگنوزسىز،
 رېتسىپى يوق دورىلار بىلەن.

***

ئانا،

تەكلىماكان -

بەكمۇ يىراق ئىگىز بىنادىن،
 بەكمۇ يىراق شەھەرلىكلەردىن.
 ئەگىپ يۈرەر قاتمال نامراتلىق،

شادلىقى يوق توپىلىق بازاردىن.
 تېلېۋىزوردىن كۆرۈنمەس ئەسلا،
 لەڭپۇڭچىنىڭ ئەبجەق ھارۋىسى،
 توقسەن ياشلىق دوڭغاق مۇماينىڭ،
 جىگدە شېخدا ئەتكەن ھاسسى.
 يۈزلىرىگە ئىس ئورناپ كەتكەن
 كاۋاچىنىڭ چارقىراشلىرى،
 غىربانە پۇلسىز بازاردا،
 دۆۋىلىنىپ سېتىلار ئادەم،
 خۇپپىيانە سېتىلار ئىمان.
 چېرىدارسىز ساۋاتسىز باققال
 باج ھەققىگە پۇل تاپالمىسا،
 قىلىندۇ مېلى مۇسادىر.
 خىلۋەتتىكى ياماقچى بوۋاي،
 چەم سالىدۇ كونا ئۆتۈككە،
 يارىمايدۇ فوتۇ سۈرەتكە.
 بۇياقلارغا كەلمەيدۇ ھېچبىر،
 بوپكىسىدا راست - يالغىنى بار،
 بەك سىپايە ئىشقىۋاز مۇخبىر.

* * *

ئانا،

بىزنىڭ يۇرتتا-تەكلىماكاندا،

ھالسىرايدۇ قوشتىكى كالا،

قىرقىرايدۇ بۆشۈكتە بالا.

بېتىرىشىدۇ تەرەپ - تەرەپكە،

غالىجىر ئىتتىن ھۆركىگەن پادا.

قورۇنىدۇ شۇنچە ئۇياتچان

قىز بالىدەك يۈرەكسىز دالا.

بۇ دالدا ئادەم بەك تولا.

غىچىرلايدۇ توپىلىق يولدا،

مايسىرىغان ياغاچ ھارىۋا.

ئىشتان بېغى ساڭگىلاپ قالغان

تىزى يىرتىق يېلىڭ ئاياغ بالا

يۈدۈۋېلىپ كونا پوخچىنى،

ئوقۇماقتا مۇشۇ سەھرادا،

مومىسىنىڭ چۆچەكلىرىنى

ئۇ تىڭشايدۇ كۆلۈپ ئالدىدا.

تىڭشاپ - تىڭشاپ ئۇخلاپ قالغاندا،

كۆرەر تېخى شىرىن چۈشلەرنى.

چىقىۋېلىپ ئۇچار گىلەمگە،

كۆرۈپ كېلەر گۈزەل شەھەرنى،

تېپىۋالار گاھدا تېخى،
خاسىيەتلىك < ئور توقماق > نىمۇ،
ئۇچراپ قېلىپ چىن تۆمۈر باتۇر،
بېرەن ئاگا < مىسران قىلىچ > نى

9

ئانا،

سېپىت نوچى ھەققىدە ،
بەكمۇ تولا سۆزلەپ بېرىسەن،
ئەپسۇس ، بىلىمە يسەن ،
سپارتاك ھەققىدە .
سپارتاك ،
گېلادىياتور ،
ئاجايىپ شەخس .
قوللۇق كىشە نلىرىنى -
چېقىپ تاشلىغان .
ئېزىلگە نلەرنى
ھۆرلۈككە باشلىغان .
قۇلدارلارنىڭ قانلىق قامچىسى ،
قۇللارنىڭ قىزىل قانلىرى ،

ئەڭ ۋەھشىي گېلادىياتورلار سەھنىسى،

سپارتاكنى تاۋلىغان،

قان، قامچا، ياش، ھۆرلۈك ناخشىسى،

ئازاب، ئۆلۈم ياندېشىپ كېلەر،

ئەرك ئۈچۈن بەدەلدۇر شۇلار.

ئاھ! جېنىم ئانا،

بويۇن قىسىپ قۇللۇق بىلدۈرسە،

ئۆتمۈشتە كىمۇ ئەزمىگەن دەيسە.

روھىي قوللۇق ئەڭ بىچارىلىق،

نادانلىقتۇر ئۇنىڭ زەنجىرى،

سپارتاك -

ئاجايىپ شەخس،

ئوخشىمايدۇ

سپىت نوچىغا.

***

ئانا،

تەكلىماكان -

جاينامىزىڭدەك ئۇلۇغ بىر زېمىن.

سۈكۈناتتا دۇرۇت ئوقۇيدۇ،

ئۇنىڭدىكى بارچە مەخلۇقات.

قۇم باغرىدا سېنىڭ بىر كەپەڭ،

كەپەڭدە بارقازان - قۇمۇچۇڭ،

ساپال قاجاڭ، ياغاچ قوشۇقۇڭ،
 ئىسلىق مورا، قىيسىق ئوچۇقۇڭ،
 مورا بېشىدا ساپال چىرىغىڭ،
 ساخا ھەمرا بىر ياغۇنچىڭ،
 سۇپۇراڭدا تاختا - نوغۇچىڭ،
 سۆيۈملۈكىڭ يۇۋاش مۈشۈكىڭ،
 بىزنى باققان كونا بۆشۈكىڭ،
 ئۆگۈپ كەتكەن يوغان ئۆتۈكىڭ،
 قوزۇقتىكى كۆپە تۇمىڭ،
 ئوچاقتىكى قارا چۆگۈنىڭ.
 تەكچەڭدىكى بىرلا چەينىكىڭ،

ئاھ!

غېرىپ ئانا -

شۇدۇر سېنىڭ تۇرمۇش بۇيۇمىڭ.
 دوك بولۇپ كەتكەن ئۇزۇن ئۆمرۈڭدە
 شۇدۇر سېنىڭ تاپقان - تەرگىنىڭ.
 ئويقىدىكى كىرورەن خانىش
 كۆرگەنمىدۇ سېنى چۈشىدە.

***

ئانا،

توكيو بەكمۇ يىراقتا تەكلىماكاندىن.

ئۇ - يالاڭباش شەھەر،

ئوخشىمايدۇ چىمەن دوپپىدەك

ساددا قەشقەرگە.

تۆت مىڭ يىللىق كرورەن خانىش

توكيودىكى ئېسىل مۇزېيىدا

تونۇشۇپ قاپتۇ ياپۇنلار بىلەن.

نىيەدىكى خارابە شەھەر -

قۇم ئاستىدا قاپتىكەن ئەجەپ!

تارىخ،

شۇنداق رەھىمسىز.

ئۇنىڭ يوغان، كالامپاي چاقى،

يانچىۋەتتى يىپەك يولىنى،

بوستانلىقنى، گۈزەل شەھەرنى،

تىنچ چۆلىنى - تەكلىماكانى.

10

ئانا،

ئانىلار ئۇلۇغ بۇيى مەريەمدەك،

ئانىلار بار ساچىر خانىمىدەك،
ئۇلۇغ ئۆلگە كىيورى خانىم،
ئانىسى بار نىيوتوننىڭمۇ،
ھەممە ئىنسان بالدۇر بالا،
بالسىدۇر ھاۋا ئانىنىڭ.
ھاۋا ئانا ئەمگەك قوينىدا
تۇغۇپ قويدى ھەممە ئىنساننى،
<مانا مەن >دەپ جاپا- مۇشەققەت،
تاشلىنىدۇ ئانا ئالدىغا.

ئانا،

ساچىر خانىمىنىڭ -

بەكمۇ ئېسىل داچىسى بارمىش،
سېنىڭمۇ بار داچىدەك كەپەڭ.
بارمىش يەنە شاھزادە ئوغلى،
سېنىڭمۇ بار بىر شائىر ئوغلۇڭ،
ساچىر خانىمىمۇ ئۆزىگە خانىش،
سەن خانىشى تەكلىماكاننىڭ،
سېنىڭ ئاناڭ كىرورەن خانىش.

چۈنكى سەن -

گۈللەندۈردۈڭ مۇشۇ دىيارنى،
تىرىشتىڭ - تىرىشتىڭ بىر ئۆمۈر،
قاغجىراپ كەتكەن مۇشۇ زېمىندا.

يالىڭياغ قىزىق قوملاردا،

چىپىپ يۈرۈپ يانتاقلقلاردا.

سىنىڭ تەرىڭدە -

سۇ ئىچكەن زېمىن.

مەن -

سىنىڭ ئەركە، ئوماق شاھزادەڭ.

ئانا،

چۈشكۈنلۈكتە ناخشا توۋلۇدۇم،

جەنۇبتىكى كونا رەستىدە.

بولماس ئىكەن روھ ئويغانمىسا،

بارغۇ تېخى دوڧمال بوقۇسا.

تەرەققىيات -

ئويغىنىش -

چىقىپ تاشلار

ئاخىر نادانلىق زەنجىرىنى.

سىلىكىڭدە مۇقەددەس زېمىن،

تەبىرى بېرەر نامراتلار

كەتكىنىدە چۆچۈپ ئويغىنىپ.

ئانا شۇندا مېنى ئىزدەيسەن،

پېشانەمگە سۆيۈپ قويۇشقا

مەن كېلىمەن ئالدىڭغا،

يېپىنچاقلاپ شېئىرلىرىمنى،

سەن كۆرسەن ھەسرەتلىرىمنى،

قۇچىقىڭدا يىغلاپ كېتىمەن،

مەن ئاڭلايمەن،

يۈرىكىڭنىڭ بوقۇلدىشىنى،

يۈرىكىڭ

ھۆتمە تۆشۈك.

جۇل بولۇپ كەتكەن تارىخ بېتىدەك.

ئەللەي ناخشاڭ.

سېھىرلىك بىر كۈي،

قاپلاپ كەتكەن تەكلىماكاننى.

تولا تىڭشاپ ئاشۇ ناخشىنى،

بۇۋاق بولۇپ كەتتۇق ھەممىمىز.

قەدىرلىك ئانا،

مەن سېنىڭكى ئوماق بوۋىقىنىڭ.

* * *

ئانا،

چەكسىز بۇ ئالەم،

گۈزەل كېلەچەك،

ئارمانلىرىم كۆپ،

يەتسەم دەيدىغان،

بارھەم مەندە شۇنداق جاسارەت.

ئافرىقىدا نېگىر ئانىمۇ،

سۆيۈندۈ قابىل بالدىن.

بەكمۇ قەيسەرى يەھۇدىي ئانا،

بىلىم بېرەر ئوغلانلىرىغا.

ئەدەپلىكتۇر ئەرەب ئانىلار،

ئەخلاق بېرەر بالىلىرىغا.

بەك مېھرىبان ياپون ئانىلار.

ۋەتەنپەرۋەر دېمەك بالىلار.

ئانا مەنمۇ تىلەيمەن سەندىن،

باتۇرلۇقنى، جەنگىۋارلىقنى،

دۇئا قىلغىن بەكمۇ كۆپ ماڭا،

ماڭا بەرگىن ئۈمىدۋارلىقنى،

ئىمانىمنى - روھىمنى پاكلاپ

جاكا قىلاي ئادەملىكىمنى.

ئاھ! جېنىم ئانا

ئامان بول ئانا

مەن سېنىڭ ئۈمىدۋار ئوغلۇڭ

ئانا

بۇغدا ئابدۇللا

توقسانغا ئۇلاشتى ،

كۆزى خىرەلەشتى .

تونۇمايدۇ گاھدا سېنى ،

سېنى چاقىرماقچى بولۇپ ،

چاقىرىدۇ باشقا بىرنى ،

باشقا بىرنى چاقىرغاندەك .

توقسان ياز ،

توقسان كۈز ،

توقسان قىش ،

توقسان ئەتىياز ،

ئۆتۈپ كەتتى

ماڭلىيغا ئىز سېلىپ ،

ئۆتۈپ كەتتى سۇدەك

ئەمدى ،

تېتىكلىكى يوق

بۇرۇنقىدەك .

كۆرىدە ياتار ،

ئىشكە قارار.

سەن كەلمىسەڭ بىر كۈن

كۆڭلى يېرىم بولار ،

كۆزگە ياش ئالار ،

كىچىك بالدەك.

ھەي!

جاھاننى ياشاپ تۈگىتىپ قويدى ،

ئەمدى مېھماندەك!

كۆڭۈل نازۇك نەرسە ،

كۆتۈرەلمەس گەپنى

سۇ - مىسقال تۆمۈرنى كۆتۈرەلمىگەندەك.

شۇڭا

تاشلىما ئۇنى ،

ئۇنتۇما ئۇنى.

يوقلا!

تاتلىق بىلەن!

ئاچچىق - چۈچۈك بىلەن!

ھالداش ،

مۇڭداش ،

ئوغلى بولمىسا ئوغلى بول!

قىزى بولمىسا قىزى بول!

يۇيۇپ قوي ،

چاچلىرىنى تاراپ قوي .
دۈمبىسىنى سالاپ قوي ،
پۇتىنى تۇتۇپ قوي ،
شۇنداق قىلساڭمۇ
بىر كېچە بەرگەن سۈتى ھەققىنى
تۆلىيەلمەيسەن ،
بولۇپ پايىپتەك!
ئۇ بولمىسا
سەن قېنى ؟!
مەن قېنى ؟!
توققۇز ئاي
توققۇز كۈن
توققۇز سائەت
توققۇز دەقىقە
كۆتۈرگەن بىزنى قورسىقىدا .
ئاش ئېتىپ ،
نان يېقىپ
كىرى يۇيۇپ .....
يول يۈرۈپ ،
جاھان لەرزىگە كەلگەن تولغىقىدا .....
چاقماق چاققاندىكە بوران گۈركىرىگە ندەك!

بىز

ئۇنىڭ بەختى،

ئارزۇسى ئىدۇق.

بۈگۈنى ،

ئەتسى ئىدۇق.

بىز!

ئۇنىڭ قايتا تۇغۇلۇشى ئىدۇق.

ئوغۇل بولۇپ ،

قىز بولۇپ ،

بىز!

ئۇنىڭغا ئوخشادۇق ؛

كۆزىمىز ئوخشار ،

قىشىمىز ئوخشار ،

بۇرنىمىز ئوخشار ،

ئاغزىمىز ئوخشار ،

گۈل - گۈلىگە ئوخشىغاندەك.

كۆز نۇرىمىز ،

قارا چېچىمىز ،

قىنىمىز

ئۇنىڭ ئىدى ، ئۇنىڭ....

خۇددى سۇنىڭ بېشى بولغىنىدەك.

ئىنسان

ھەم ئەقىللىق بولار ،

ھەم نادان.

كۆيەر بالىسىغا كۆيمەس ئانىسىغا ،

ئانا كۆيەر بالىسىغا.

سېنى ئاسماندا ئۇچسا دەيدۇ ،

دېڭىزغا شۇڭغۇسا دەيدۇ.

تۆھپەڭنى كۆرۈشنى تىلەيدۇ

شەيخ جايىنامازدا تىلىگەندەك.

تاپسا

بىر تال كەمپۈت ،

بىر تال ئالما ،

گېلىدىن ئۆتمەس ،

يالغۇز يېڭۈسى كەلمەس

سېنى ئورۇقلاپ قالمىسۇن دەيدۇ ،

كەپتەر باچكىسىنى ئاسرىغاندەك.

توقسانغا ئۇلاشتى ،

قۇلىقى ئېغىرلاشتى ،

چىشى چۈشكەن ،

بېلى ئېگىلگەن ،

بېشى ئاغرىيدۇ

پۇتى سىرقىرايدۇ....

لېكىن ،

تۇرغۇسى كېلەر ،

يۈرگۈسى كېلەر،

ھاسسىنى تاشلىغۇسى كېلەر،

يۈرگۈسى كېلەر ياش - قىرانلاردەك.

يەر ئايلىنار،

ۋاقت ئۇچار.

بۈگۈننىڭ بوسۇغىسىدا

ئەتە ساقلاپ تۇرار.

شۇنداق

قېرىدۇ بارچە:

ئادەممۇ،

دەرەخمۇ

قۇشلارمۇ.....

1983 - يىل ، فېۋرال

ئانا

ئابدۇسەمەت ئابلەت

دۇنيادا شۇنداقمۇ ئانىلار ئۆتكەن
قەلبى پاك، يۈرىكى ۋەتەن دەپ سوقار
يولۋاستەك مەردانە باسقان ئىزنى
ھەركىملا ئاڭلىسا «ئاپىرىن» ئوقار

مان بۇ «ئانا»^①مۇ شۇلار ئۆلگىسى
قەددى بىر گىگانىت، جۈرئىتى ئالەم
بولسىلا قۇچاقلاپ ئۇنداق ئانىنى
سۆيىمە يىمدۇ قەدىرلەپ ھەممىلا ئادەم

«ئانا» دەك ئانىلار بىزدىمۇ ئۆتكەن
بارىنى ۋەتەنگە، ئەلگە بىغىشلار
ئۇنىڭغا «رىزۋانگۈل» بولمامدۇ مىسال
ئاخا كار كەلدىمۇ مۈشكۈل چېلىشلار

ئەنە شۇ رىزۋانگۈل دىمەكتە «ئالغا!»
يىنىدا سومكىسى، قولدا قورال
قانچىلىك قارشىلىق قىلىسىمۇ ئاغا

دۈشمە نىڭ توپ كۈچى بولالمىدى دال
رىزۋانگۈل دىمەكتە قىلىپ مۇراجەت
«مىللىتىم ئويغانغىن! غەپلەتكە چۆكمەي
بىز كۈتكەن ئەركىنلىك ، شۇ ھۆر ھايات
كەلمەيدۇ جەڭلەردە قانلارنى تۆكمەي»
رىزۋانگۈل چىقارغان جۇشقۇن سادادىن،
غەزەپلەر ئۆركەشلەپ تەۋرىدى جاھان.
چوڭ-كىچىك بىر نىيەت ئاتلاندى ئالغا!
دەريادەك شارقىراپ تۆكۈلسمۇ قان.

خەلقنىڭ بىرلىكى، كۈچى زور ئىكەن،
ئاخىرى ئىچىلدى «ھەرەمباغ» يولى.
نە بولدى رىزۋانگۈل؟ يىقىلدى يەرگە،
كۈرچۈكنى باسقاندا دۈشمە نىڭ قولى

«ئاھ...رىزۋان» دىدىدە كېلىپ ھەمىشە،
قولتۇقلاپ يۆلىدى شۇ پاك گەۋدىنى.
مۇشتىنى چىڭ تۇرۇپ ياتاتتى رىزۋان،
قان بىلەن بويالغان ئۇنىڭ بەدىنى.

رىزۋانگۈل ئايرىلدى يورۇق جاھاندىن،
ئايرىلغان جىسمىدۇر، روھىدۇر ھايات.
خەلقنىڭ قەلبىدە ياشايدۇ مەڭگۈ،
روھىنى ھەرگىزمۇ باسالمايدۇ دات.

دۇنيادا شۇنداقمۇ ئانىلار ئۆتكەن
قەلبى پاك، يۈرىكى ۋەتەن دەپ سوقار
«ئاپىرىن!» ئۇلارغا، تۈمەن «ئاپىرىن!»
ياشسۇن شۇ روھى، بولسۇن بىزگە يار.

شۇلاردەك «ئانا» دىن گەر ئېغىز ئېچىپ،
سانسا ساننى، تالاي سانلار
كۆمۈلمەس ئىزلىرى، باسدۇ ئەۋلات
خاتىرىگەم ياتسۇن شۇ ئەزىز ئانىلار.

1986 - يىلى ئاپىرىل. غۇلجا

① ئانا - بۇ يەردە ماكسىم گوركىنىڭ «ئانا» رومانىدىكى ئانىنى كۆرسىتىدۇ.

ئامان بولسۇن

تومۇرۇمدا قېنى ئاقتان ، يوللىرىمغا تولا باقتان ،
پەرزەنتىنىڭ بەختى ئۈچۈن ئوتتا كۆيۈپ، سۇدا ئاقتان،
خۇشاللىقنى بىزگە قويۇپ، جىمى دەردنى يالغۇز تارتقان،
يامانلىقتىن يىراق تۇر دەپ، ياخشىلىقنى كۆيگە قاتقان،
شامۇسەھەر دۇئا بەرگەن جۈپ غەمخانىم ئامان بولسۇن!

گۈل ياشلىقى مىراس قويغان، غەملىرىمدە قەلبى تىلغان،
ئىنساپ - غۇرۇر، پاك سۆيگۈنى ئۆمۈر بويى دەستۇر قىلغان،
چىن ھەقىقەت تېپىش ئۈچۈن كېچە - كۈندۈز تارتقان پىغان،
چېھرى نۇرلۇق گويا چولپان، قەلبى دېڭىز، مېھرى گۈلخان،
بەختىم تىلەپ ھەققە باقتان جۈپ - تۇمارىم ئامان بولسۇن!

مەغرۇرلۇقتا ئەزەل - ئاخىر ئۈچ يىقىلماس يۆلەك تېغىم،
خۇش خۇلقلۇق گويا بۇلبۇل ياشناتقان ھايات بېغىم،
يۆلەك بولغاچ سىلەر ماڭا كۈلدى قەھ - قەھ ئۆسمۈر چېغىم،
مەن شادىمان غۇنچە گويا، سىلەر بولغاچ ئەلۋەك ئېقىم،

ماشا مەڭگۈ ئۈچ پاسبان قېرىنداشىم ئامان بولسۇن!

ئۇنۇتمىدىڭ ئاتا-ئانىم ئەجرىنى سەن يېتىلگەندە،

تەۋرەنمىدىڭ ئەقدەڭدىن بالا-قازا قوش كەلگەندە،

غادايمىدىڭ باشقىلار ھەم ساڭا قۇلدەك ئېگىلگەندە،

ئۈلگە قىلدىم شۇڭا سېنى ئارزۇلىرىم پۈكۈلگەندە،

مېنى دىلدىن قايىل قىلغان ئۈچ تۈلپارىم ئامان بولسۇن!

بولغاچ قۇياش چىن مېھرىلەر مەنمۇ بولدۇم پورەك - غۇنچە،

دىيار-مىللەت سۆيگۈسى قەلبىم ئارا بولدى ئۇنچە،

بولغاچ قۇياش چىن ئىنسانلار بەختىيارمەن بۈگۈن شۇنچە،

ھەق يولىدا چىڭ تۇرارمەن، دىيانەتتىن ئازماي قىلچە،

تىلەيمەنكى مەڭگۈ پەقەت دىل ئىمانىم ئامان بولسۇن!